

Διαχείριση αδέσποτων ζώων στο Δήμο Βριλησσιών. Πολυτέλεια ή δικαίωμα;

A. Η διαχείριση των αδέσποτων ζώων έχει μεταφερθεί εδώ και χρόνια στους Δήμους υποχρεώνοντας τους να τηρούν πρόγραμμα περισυλλογής, κτηνιατρικής φροντίδας και σίτισης αδέσποτων.

Παρόλα αυτά, τα ζώα παραμένουν έξω, υποφέροντας πρώτα απ' όλα τα ίδια (άσχημες καιρικές συνθήκες, πείνα, δηλητηριασμένα δολώματα, ασθένειες, τραυματισμοί, πολίτες που τα διώχνουν κτλ.). Επιπλέον, ως ζώα συντροφιάς δημιουργούν αγέλες ανεπιθύμητες καταστάσεις σε πολίτες (επιθέσεις σε πολίτες και δεσποζόμενα ή οικόσιτα ζώα, πρόκληση θορύβου σε ακατάλληλες ώρες, διασκορπισμό αστικών απορριμμάτων, εναπόθεση αποβλήτων κτλ.).

Με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, το Ν. 4830/21, οι αρμοδιότητες του Δήμου περιλαμβάνουν την περισυλλογή, την σήμανση και ηλεκτρονική καταγραφή, την στείρωση και περίθαλψη, την φιλοξενία, την υιοθεσία και την αποτέφρωση των αδέσποτων. Όλες αυτές τις αρμοδιότητες το κράτος τις έχει αναθέσει στους Δήμους, δίχως όμως να τους παρέχει επαρκή χρηματοδότηση, επαρκείς υποδομές, χωρίς το κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό.

Οι Δήμοι επιλέγουν να αναθέσουν αυτές τις αρμοδιότητες σε τρίτους, σε Φιλοζωικές Οργανώσεις-Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ), ιδιώτες κτηνιάτρους, ιδιωτικές δομές φιλοξενίας σκύλων, που ούτως ή άλλως προβλέπονται από το νομοσχέδιο, ενθαρρύνοντας έτσι την επιχειρηματική δράση γύρω από τα αδέσποτα, δίχως να αντιμετωπίζεται με ουσιαστικό τρόπο το πρόβλημα.

B. Ο Δήμος Βριλησσιών εισπράττει μόλις 50.300€ το χρόνο από το κεντρικό κράτος, ενώ τα πραγματικά έξοδα και ανάγκες είναι πολλαπλάσιες. Στην πραγματικότητα δεν έχει κατέστη εφικτό να αντιμετωπιστεί ουσιαστικά το πρόβλημα, μιας και καλείται να διαχειριστεί μία κατάσταση που αριθμεί περίπου 1.000 αδέσποτα στην ευρύτερη περιοχή. Όσο και να προσπαθεί η δημοτική αρχή να διαχειριστεί το πρόβλημα βαραίνει αρνητικά η έλλειψη ουσιαστικών πρωτοβουλιών για την ευαισθητοποίηση της τοπικής κοινωνίας, για την υιοθεσία αδέσποτων, τον τρόπο προστασίας τους και για τον περιορισμό της αναπαραγωγής τους με στείρωσεις.

Οι υποδομές στα Βριλήσσια είναι κυριολεκτικά ανύπαρκτες, αλλά ακόμα και σε επίπεδο Αττικής, έχει αποδειχθεί περίτρανα ότι οι υπάρχουσες υποδομές και η σημερινή υποχρηματοδότηση δεν επαρκούν. Απαιτείται, και σε αυτήν την περίπτωση, όπως πολλές φορές έχει επισημάνει η «Λαϊκή Συσπείρωση», αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης και προσωπικό με μόνιμη και σταθερή δουλειά, αλλιώς το φίδι από την τρύπα θα βγάλουν για ακόμα μια φορά ο λαός από το υστέρημά του και το περίσσειμά αγάπης του. Το οποίο όμως, δυστυχώς, δεν είναι αρκετό.

Η πείρα από άλλους δήμους αποδεικνύει ότι όλα αυτά δεν είναι αρκετά. Μια ματιά στο τι συμβαίνει σε άλλους Δήμους με τα περιβόητα δημοτικά κυνοκομεία αρκεί για να καταλάβει το μέγεθος του προβλήματος. Βλέπουμε Δήμους να παίρνουν επιδοτήσεις για να φτιάξουν σύγχρονα κυνοκομεία τα οποία δεν έχουν πολλές φορές τις κατάλληλες υλικοτεχνικές υποδομές, το κατάλληλο επιστημονικό προσωπικό με τους απαραίτητους εκπαιδευμένους φροντιστές και έτσι μετατρέπουν τα “σύγχρονα” κυνοκομεία σε φυλακές αδέσποτων, όπου τα ζώα στοιβάζονται μέσα σε κλουβιά και ζουν σε άθλιες συνθήκες, άρρωστα και πολλές φορές χωρίς φαγητό και νερό.

Ήδη βλέπουμε ΜΚΟ και Φιλοζωικές Οργανώσεις να μπαίνουν μπροστά σε κάθε φυσική καταστροφή που συμβαίνει στη χώρα μας και να διαχειρίζονται εξ ολοκλήρου τα αδέσποτα ζώα από τις πληγείσες περιοχές. Αναλαμβάνουν την στείρωση, την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και προώθηση υιοθεσιών, όλων αυτών των αδέσποτων σκύλων που περισυλλέγονται από τα ανεπαρκή δημοτικά κυνοκομεία της Ελλάδας αλλά αυτό δεν αρκεί.

Όμως, χωρίς κρατική μέριμνα και σχεδιασμό, χωρίς προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή το πρόβλημα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί. Το κράτος δεν μπορεί να συνεχίζει να αναγάγει σε ατομική ευθύνη των ΜΚΟ, των φιλοζωικών οργανώσεων και των πολιτών αυτό το οξύ πρόβλημα. Δεν διαφωνούμε με τη δράση των Φιλοζωικών Οργανώσεων στη διαχείριση του προβλήματος των αδέσποτων ζώων, όμως αυτή πρέπει να είναι ενταγμένη στο πλαίσιο των κρατικών υποδομών και του σχετικού σχεδιασμού από το κράτος και όχι να γίνεται ουσιαστικά ανάθεση αρμοδιοτήτων του κράτους σε φορείς εθελοντικού χαρακτήρα.

Τα ζώα συντροφιάς αποκτούν όλο και πιο σημαντικό ρόλο στις ζωές μας και γι’ αυτό απαιτείται περισσότερο από κάθε άλλη εποχή να κατανοήσουμε τις ανάγκες τους και να σκύψουμε πάνω από αυτές ως κοινωνία.

Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί!

Γ. Ως Λαϊκή Συσπείρωση κρίνουμε ότι είναι αναγκαίο ο Δήμος να διεκδικήσει, σε συνεργασία με όλες τις αρμόδιες δημόσιες - δημοτικές και κρατικές υπηρεσίες και τοπικές φιλοζωικές ομάδες και οργανώσεις, τη διεκδίκηση από το κεντρικό κράτος τη λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων σε επίπεδο χρηματοδότησης, υποδομών και πρόσληψης του απαιτούμενου προσωπικού, για την ουσιαστική αντιμετώπιση του προβλήματος με τα αδέσποτα, να πράξει τα αυτονόητα για την “ευζωία των ζώων συντροφιάς,” με κριτήριο τις ανάγκες τους και συγκεκριμένα έργα όπως:

- **Καταγραφή των αδέσποτων και δεσποζόμενων ζώων του Δήμου.**
- **Στείρωση των αδέσποτων και δεσποζόμενων ζώων του Δήμου,** όπως ορίζει ο νόμος για τα δεσποζόμενα (Νόμος 4830/2021, παρ. 1 άρθρο 9).
- **Δημιουργία δημοτικού κτηνιατρείου** με εξεταστήριο, χειρουργείο, νοσηλευτήριο, αναρρωτήριο και μικροβιολογικό εργαστήριο.

**ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΛΑΟ ΤΩΝ ΒΡΙΑΛΗΣΣΙΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΟΥ**